

§§ 3 og 4
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Vagn Bro): Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om ungdommens uddannelsesfonds forvaltning og virksomhed.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 697), fremsættelsen i tidenden sp. 1123).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Søgaard: Det lovforslag, som den højtærede undervisningsminister har fremsat angående ungdommens uddannelsesfond, betyder et overordentligt fremskridt i vore bestræbelser på at støtte den ungdom, der søger at uddanne sig. Den gule betænkning om de studerendes økonomiske vilkår, som danner baggrunden for det foreliggende lovforslag, trækker på mange områder linjerne stærkt op for det behov, som den studerende ungdom har for en økonomisk håndsrækning.

Mit parti hilser med tilfredshed bestemmelsen om den delingslinje mellem stipendier og lån, som omhandles i lovforslagets § 1, hvorefter vi nu igen vender tilbage til det oprindelige delingsprincip fra loven af 1955, nemlig forholdet $\frac{2}{3}$ til stipendier og $\frac{1}{3}$ til lån.

En af de interessante ting fra den gule betænkning er erhvervsarbejde i forbindelse med studier. Her peges der netop på, at de unges eget erhvervsarbejde som den egentlige finansieringskilde til deres studier er en utilfredsstillende løsning. Udvalget peger på erhvervsarbejdets indflydelse på studieaktiviteten og de afbrydelser af studietiden, der er forbundet hermed, og på, at op til 40 pct. af de afbrydelser, der finder sted af studiearbejde, netop skyldes erhvervsarbejde. Samtidig er der også en tydelig forøgelse af den gennemsnitlige undervis-

ningstid og ikke mindst i forberedelsestiden for de studerende, som må påtage sig meget erhvervsarbejde for at kunne klare studierne. Man må altså her konstatere, at overvældende erhvervsarbejde i forbindelse med studier under alle omstændigheder, enten det bliver skattebegünstiget eller ej, vil virke ineffektivt både for den studerende selv og for løsningen af pladsmangelen på læreanstalterne. Mit parti har tidligere rejst spørgsmålet om erhvervsarbejde, og det glæder os derfor, at denne undersøgelse nu har kulegravet hele dette spørgsmål, således at vi kan indrette lovgivningen derefter.

Studentundersøgelsen angående støtten fra forældre og eventuelt ægtefælle er også en af de interessante ting, som fremgår af betænkningen. Det viser sig, at forældrenes kontante bidrag i foråret 1959 udgjorde godt 1 mill. kr. pr. måned eller ca. 20 pct. af de studerendes samlede faktiske udgifter. For de gifte studerendes vedkommende viser det sig, at ægtefællens erhvervsindtægt i 51 pct. af tilfældene er den væsentligste finansieringsform. Der kan altså her konstateres et ret væsentligt behov, hvor netop uddannelsesfonden må træde til.

En af de ting, der dukker op som en meget stor udgiftspost for de studerende, er bogudgifterne, som ifølge udvalgets undersøgelse varierer fra 300 til 3 000 kr. pr. studerende for hele studietiden. Jeg forstår meget vel, at undersøgelsesudvalget ikke går ind for gratis bøger af forskellige praktiske grunde. Det påpeger, at udgifterne hertil må indregnes i den enkelte studerendes budget og støttebehovet beregnes derefter. Det er måske muligt at nedbringe bogudgifterne for den enkelte, f. eks. ved egen udgivervirksomhed, således som det er sket ved enkelte læreanstalter, men det vil naturligvis være forbundet med ret store finansieringsvanskeligheder, hvis nye udgivercentraler skal oprettes.

Den højtærede undervisningsministers bemærkninger i fremsættelsestalen angående kollegiebyggeriet glæder mig, da behovet for kollegieværelser, som udvalget i sine undersøgelser er nået frem til, vil stige i de kommende år. Samtidig må vi påregne, således som udvalget har bragt det i erfaring, at de studerende har svært ved at konkurrere med andre unge om værelser af